

Заслужено! — въздъхна той и пакъ потъна въ мисли за себе си, за живота, за суетата.

Замисленъ, погледа му се спрѣ въ кѣта, де се мѣрка изплетена паяжина. Върѣ се и зърна паякъ да снове по нея.

Безброй мухи бръмнали около мрежата, а паяка, сѣкашъ чулъ песенъта имъ, преброди мрежата, като да провѣри здрава ли е навсѣде. И набърже се отегли въ кѣта.

Павелъ се взира и като че вижда ококоренитѣ очи на кръволока и какъ се е притавилъ и дебне.

Една муха попада въ паяжината, омотана тя забръмча (и паяка чевръсто се хлузна по приготвенъ пѣтъ.

Мухата издаде отчаяно бръмчене; паяка я обхвана съ дълги пипала и, като изсмука кръв-